N°. 88. A°. 1843.

VRIJDAG, den 3den NOVEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 1 *November 1843.*

Namens den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* over deze loopende maand, is bepaald, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, zal moeten wegen 7 Oncen en 1 Lood.

En dat van *vier* Centen, 3 Oncen en 1½ Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 1 *November 1843.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, *om Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. JACOBUS GOEDE, voor de Slavin *Jacquelina*; hem in eigendom toebehoorende.
2. H. J. FRANKE, voor de Slavin *Dorothea* en haren Zoon *Laurens*; haar in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen, opgeroepen, welke vermeenen mogten, redenen van oppositie te hebben, om aangaande het *eerste* verzoek binnen *drie* weken, en met betrekking tot het *tweede* binnen den bij anticipatie bepaalden termijn van *acht* dagen, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 2 *November 1843.*

(27685) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit de Kolonie van GERARDUS DUIJCKINCK.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 5 September.

Meer en meer, schijnt het zich te bevestigen dat H. M. de koningin van Groot Brittannie niet dieper Frankrijk zal intrekken niet naar Parijs noch Versailles komen zal en over het algemeen, dat haar verblijf op onze kust zeer kort zal wezen; men noemt overmorgen, Donderdag, als den tijd van haar vertrek. Zie hier eenige bijzonderheden, welke betrekkelijk hare komst en aanwezigheid bekend geworden zijn:

» Het schijnt, gelijk in der tijd geworden is, dat, bij de zamenkomst tusschen de koningin en de Fransche prinsen, die afgezonden geworden waren, om haar tot de overkomst te noodigen, H. M. aan de prins van Joinville en den hertog van Aumale gezegd had, dat zij zeer veel genoegen zouden vinden in Parijs te kunnen bezoeken, maar dat zij de noodiging niet kon aannemen zonder een besluit van den raad harer ministers. Deze magtiging nu is haar uitdrukkelijk geweigerd geworden. Het Engelsche kabinet heeft gevreesd zich te zeer aan verantwoordelijkheid bloot te stellen, door te gedoogen, dat de koningin zich zoo ver uit hare staten verwijderde; het was reeds veel, haar te veroorloven, zich naar het kasteel van Eu te begeven.

» Ondertusschen zou de koningin van Engeland geen regt hebben zich te beklagen, dat de constitutie van haar land haar minder vrijheid van beweging liet, dan andere souvereinen genieten. De Braziliaansche staatsregeling is nog veel strenger; zij veroorlooft den keizer niet, zich verder dan zes uren van zijne hoofdstad te verwijderen, anders dan met verlof van den senaat. Gaat hij deze grens te buiten, dan zijn de ministers daarvoor verantwoordelijk, wordt hij vermoord, dan kan men hen doen ophangen.

» Toen, tijdens de komst van den prins de Joinville te Rio Janeiro, de keizer zich aan boord van de Belle Poule begeven had, ontving hij bij zijne wederkomst een vrij ernstig vertoog van zijne ministers. Men herinnert zich, dat het wel inzonderheid omdat hij Rio Janeiro verlaten had geweest is, dat don Pedro het rijk van Brazilië verloren heeft. Toen hij terugkwam was de omwenteling volbragt."

— Berigten uit Algiers, van 20 Augustus, melden, dat men de vijandelijke stammen, welke zich in het gebergte Ouemseris bevinden, thans als geheel onderworpen kan aanmerken. Men achtte zulks van groot belang, daar Abd el Kader tot dus ver altijd eene schuilplaats onder die bevolking had gevonden en uit dat gebergte de fransche kolonisten, welke in het dal van de Cheliff zijn gevestigd, konde bedreigen.

Verder wilde men te Algiers, dat thans stellig was bepaald, dat het onderkoningschap over al de algerijnsche bezittingen aan den hertog van Aumale zoude worden opgedragen. De maarschalk Bugeaud zoude nog één jaar in zijne tegenwoordige betrekking blijven, en inmiddels zoude de hertog van Aumale, die hem moet opvolgen, het bestuur voeren over de provincie Constantine, die geheel op zich zelve staat, en welker bevelhebber alleen rekenschap van zijne handelingen aan den minister van oorlog behoeft te geven.

— Al de partijen zijn te Madrid in beweging, en allen, zoowel Esparteristen, Christino's, Carlisten of progressisten, durven voor hunne meening uit te komen, zonder voor de verbolgenheid der andere opinien bevreesd te zijn. Ieder kan dan ook vrijelijk voor de zijne intrigeren.

De infante Donna Louisa Charlotte, gemalin van den infant Don Francisco de Paula en zuster der koningin Christina en van den koning van Napels, maakt ruim gebruik van deze vrijheid. Zij erkent luide het deel, hetwelk zij aan den val des regents heeft gehad. Ik, zegt zij, heb de provincien tegen hem opgeruid, en geen offer was mij te zwaar om tot deze uitkomst te geraken.

Thans toont de Infante zich gunstig voor de zamenkomst der centrale junta, in de hoop dat zij de hand zal leenen aan het huwelijks ontwerp tusschen haren zoon, den Hertog van Cadix, met de Koningin Isabella. Met dat doel wil zij de geëxalteerden tot uitersten aanzetten, ten einde onmogelijk te maken zoowel den triomf der gematigden als den terugkeer van Christina, die hare inzigten niet deelt, en jegens welke zij eenen onoverkomelijken haat koestert.

Deze heerschzuchtige en hoogmoedige vrouw is ten allen tijde een geesel voor het land geweest. Zij was het, die Ferdinand VII, op diens doodbed, noodzaakte de Salische wet af te schaffen. Thans hoopt zij, door het huwelijk van de Koningin met haren zoon, deze tot regent te doen benoemen, gelijk zulks in Portugal heeft plaats gehad, toen Don Miguel, aan Donna Maria verloofd, uit Duitschland terugkwam.

— Men meldt, dat de voormalige spaansche minister Mendizabal eerlang eene schriftelijke verdediging zijner staatkundige gedragingen, gedurende de laatste oproerige bewegingen in Spanje, openbaar zal uitgeven, en dat hij zich voorstelt, tevens eenige bijzonderheden bekend te maken, welke in betrekking staan tot de spaansche geschiedenis gedurende de laatste jaren, sedert de invoering van den constitutionelen regerings vorm daar te lande. Tevens wil men, dat de voormalige Regent van Spanje mede een geschrift in dien zin zal doen bekend maken, en dat hij een manifest, ter verdediging zijner handelwijze, aan de vergadering der Cortes zal overleggen, zoodra dat wetgevend ligchaam op nieuw zal zijn geconstitueerd. Alhier zijn altijd zeer uiteenloopende geruchten in omloop, omtrent onderhandelingen, welke tusschen de spaansche bewindslieden en Espartero worden gevoerd. Heden werd vrij algemeen verkondigd, dat het spaansche gouvernement aan Espartero had voorgedragen, om hem in het bezit van zijne waardigheden te laten, en hem tevens een aanzienlijk jaargeld te verzekeren, in geval hij zoude besluiten tot het uit eigene beweging nemen van zijn ontslag als Regent van het Koningrijk. Daar echter ter bevestiging van dat gerucht niets naders is gemeld, vond hetzelve voor alsnog weinig geloof, en begreep men niet, hoe zulks overeentebrengen zoude zijn met een vorig besluit der bewindslieden, waarbij zij Espartero van zijne waardigheden vervallen hebben verklaard.

— De laatste berigten uit Barcelona zijn van 25 Augustus en melden, dat de brigadier Prim het militair opperbevel over de stad had aanvaard. De bevolking bleef rustig en scheen, gelijk ook die van Saragossa, zich te vleijen, dat het bewind toegeven zoude ten aanzien der zamenstelling van eene centrale junta. De bewegings partij liet niets van zich hooren, doch men duchtte, dat dezelve steeds in het geheim op de staatkundige gevoelens der menigte werkte. Intusschen hebben onderscheidene junta's van katalaansche steden en gemeenten zich aan de tegenwoordige bewindslieden aangesloten. Die van Igualada heeft zich als hulp junta van het gouvernement te Madrid geconstitueerd en van het daartoe strekkende besluit aan den kapitein generaal van Katalonie officiëel kennis gegeven. De gemeentebesturen van Berga, Villafranca en de nationale garde

van Manresa hebben mede openbare verklaringen afgelegd van hunne aanhankelijkheid aan het tegenwoordige ministerie.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 1 September.

Van Rio Janeiro, dd. 31 Mei meldt men het volgende:

De aankweeking der theeplant komt hier thans hoe langer hoe meer in zwang, en de ondervinding heeft geleerd, dat de landstreken Minas Geraes, San Paulo en Santa Catarina voor dit gewas het gunstigst zijn. Reeds heeft de directie van den kruidtuin van Lagoa de Freitas eenige honderd alqueiras zaad naar die provincien en Espiritu Santo gezonden, waar, volgens de verzekering van eenen geleerden kenner, den Heer Arouche Rendon, en den Franschen kruidkundige Guillemain; de theeplant boven alle verwachting gedijt. Na verloop van weinig jaren zal derhalve ook dit artikel onder de Brazilische voorwerpen van uitvoer begrepen zijn en mis schien even grooten invloed op de marktprijzen der thee in Europa uitoefenen als met de koffij het geval is geworden. Ten einde dezen tak van handel met te betere uitkomst te exploiteren is het denkbeeld geopperd om in sommige districten toebereiding-ovens aan te leggen, waarheen de kleine planter zijnen voorraad bladen kan brengen en verkoopen of voor eigen rekening doen behandelen. Deze maatregel zoude ongetwijfeld de beste gevolgen hebben, dewijl de toebereiding op deze wijze gelijkmatig konde geschieden en aan bekwame lieden worden toevertrouwd, die tegenwoordig in de normaalschool van den kruidtuin onderrigt ontvangen.

Behalve de theeplant heeft onlangs nog een ander onderwerp de aandacht der na vorschers hier te lande tot zich getrokken, hetwelk almede van groot gewigt kan worden, namelijk het verkrijgen van was uit planten. Het was uit de Carnauba palm (corypha cerifera) is sints lang bekend, dit dringt uit het binnenste van den stam naar buiten; wanneer men echer dit artikel in groote hoeveelheid wenscht te erlangen als dan moeten de boomen geveld worden, ten gevolge waarvan de opbrengst vermindert; om deze reden heeft men met geen gering genoegen vernomen, dat Brazilie in het zuiden en noorden nog twee andere boomen oplevert, wier vrucht veel was beloofd, wannaer zij met zaakkennis wordt bewerkt. Eene dezer boomsoorten groeit in San Paulo en is daar bekend onder den naam van Hycuiba; de andere is een product van Para, en wordt Ocuuba genaamd. Beide soorten zijn in menigte voorhanden en zullen ongetwijfeld een nieuwen tak van bestaan aanbieden, zoodra het onderzoek en het gebruik van dit voortbrengsel nader zullen bekend wezen. Het was van de Carnauba palm is gelijk men weet zeer verschillend van de overige plantaardige wassoorten, daar het uit zuiver was bestaat. Met een achtste of tiende deel talk vermengd, verliest het Carnauba was zijne onhandelbaarheid en laat zich uitmuntend tot kaarsen gebruiken. Deze hoedanigheid blijft bestaan, zelfs wanneer men drie deelen was en een deel talk neemt, zonder dat de aangename reuk van het Carnauba was daardoor verdwijnt.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 1 September.

Van den Rijn, 27 Augustus.

De eerste spoorweg, welke in Duitschland door middel der stoomkracht bereden werd, was de Neurenberg-further, in het jaar 1837. Sedert zijn er naauwelijks zes jaren verloopen, en men moet bekennen, dat wij ons ten opzigte der spoorwegen met ijver gekweten hebben. Wij bezitten nu reeds twee en twintig spoorwegen wier gezamenlijke lengte 410 uren bedraagt. Eene even groote lengte is onder handen en zal spoedig gereed zijn, en binnen hoogstens vier of vijf jaren zullen de afzonderlijke deelen van het Duitsche spoorwegstelsel met elkander verbonden zijn, zoo als Weenen en Triest, Praag en Dresden, Keulen en Berlijn, Berlijn en Hamburg, Frankfort en Bazel, Mannheim en Ulm, dus de Rijn en de Donau, even als in het noorden en noordwesten de Oder, Elbe, Wezer, Rijn met elkander vereenigd zijn, ja zelfs zal de Spree met de Weichsel en verder met de Pregel verbonden zijn. Men bedenke slechts; Koningsbergen met Oostende aan de Noordzee, met Bazel aan den Rijn, met Triest aan de Adriatische zee, met Ofen in Hongarije! Het is klaarblijkelijk, dat daardoor groote veranderingen ontstaan moeten, welke zich thans nog niet laten berekenen. Tot heden is voor de 440 uren spoorweg de som van 132 millioen gulden Rijnlandsch uitgegeven, welk een kapitaal uitmaken, zoo productief als er een bestaan kan. Frankrijk heeft voor twee jaren uit blinde krijgszucht meer onnut geld uitgegeven. Engeland heeft meer in Affghanistan verspild, en Rusland be zigt meer in den bloedigen oorlog tegen de dappere Kaukasische bergvolken. Voor ons Duitsch spoorwegstelsel voleindigd is, zal het misschien 400 millioen gulden kos ten, — eene som die groot schijnt, maar toch inderdaad, wanneer men de voordeelen in aanmerking neemt, welke daaruit ontstaan, zeer gering is. Zij bedraagt ongeveer anderhalfmaal de jaarlijksche inkomsten der gezamenlijke staten van den Duitschen bont, en een één jarige oorlog, welke geen nut hoegenaamd oplevert, zoo ten minste evenveel, zoo niet nog meer, geld verslinden, om niet te spreken van het bloed, de verwoestingen en andere onheilen.

Uit Beijeren, 26 Aug.

— De wanhopige toestand der Grieksche regering heeft hier overal de grootste deelneming verwekt. Men kan het natuurlijk niet met onverschilligheid aanzien, dat alle offers, welke men aan Koning Otto gebragt heeft, vergeefs zouden zijn. Intusschen schijnt thans toch eene straal van hoop voor de Grieksche regering door te breken. Ons hof moet namelijk de Oostenrijksche regering om bemiddeling bij de beschermende mogendheden verzocht, en eene te bereidwilliger toezegging verkregen hebben, daar juist op dit oogenblik onderhandeld wordt over eene echtverbintenis van eene Beijersche prinses met eenen Oostenrijkschen aardshertog. Ook moeten er met een voornaam bankiershuis onderhandelingen zijn aangeknoopt, welke ten doel hebben, door eene kleine, onder zekere waarborgen te sluiten leening, aan het Grieksche kabinet eenige verademing te verschaffen. De uitslag dezer poging blijft trouwens nog altijd twijfelachtig, maar in ieder geval is de bereidwilligheid van Oostenrijk opmerkelijk, daar deze mogend heid, gelijk men weet, vroeger altijd haren afkeer aan den dag heeft gelegd, om zich in eenig opzigt in de Grieksche aangelegenheden te mengen.

— In het Zwitsersche kanton Wallis, alwaar het, gelijk bekend is, sedert eenige dagen tot eene botsing tusschen de staatkundige partijen dreigde te zullen komen, is de burgeroorlog werkelijk uitgebroken. Nadat in de laatste dagen op enkele plaatsen pogingen waren aangewend, om de overheidspersonen te verdrijven en dit tot bloedige vechtpartijen aanleiding had gegeven, hebben de lieden, welke eene geheele verandering van het bewind verlangen en zich gewapend en georganiseerd hadden, zich in eenige gemeenten in beweging gesteld naar St. Moritz, van waar zij, in den ochtend van den 29sten Augustus, gezamenlijk naar Martinach zijn uitgerukt, om vervolgens tegen Sitten, waar het kantonnaal bestuur gevestigd is, op te trekken. Ter verdediging van laatstgenoemde stad zijn drie bataillons geregelde troepen opgeroepen.

ADVERTENTIËN.

Aan de Ledematen der *Hervormde Christelijke Gemeente* alhier, wordt minzaam kennis gegeven, dat door den Kerkenraad is besloten, om met de inning der vrijwillige bijdragen voor Kerk- en Eeredienst, waarvoor in den laatsten tijd is geteekend, uithoofde der vele nog ingewacht wordende brieven, eerst met 1844 te beginnen; zullende over het loopende dienstjaar 1843, het nog verschuldigde voor Zitplaatsen, tot ultimo Junij jl., worden ingevorderd.

Wijders worden degenen, die alsnog in het bezit zijn voor voorsz. brieven tot inschrijving, vriendelijk verzocht, dezelve ingevuld, bij een' der ondergeteekenden te willen inzenden.

Paramaribo, den 1 November 1843.

C. A. RATENBURG, *Kerkmr.*

C. S. SPILLENAAR, *Adj. Kerkmr.*

De Fungerende CURATORS zullen op Woensdag den 8sten November e. k des namiddags ten 4 ure, aan het Departement der *Onbeheerde Boedels*, door den Vendumeester A. SALOMONS; publiek doen verkoopen:

De *GOEDEREN*, gevonden in de volgende *desolate* Boedels, als: MAATJE DE RIJKE Wed. AEDLENG, JOHAN GEORGE PIETZCKER, B. HESSELING, JOHANNA CLARINDA LUNEVILLE Wed. JOHs. D VALENTIJN, JOHANNES VOERMAN, MARIA WILHELMINA DE JAGER, J. H. LIMES, JACOB SIM GOMPERTS, ALIDA JACOBS W. J. GEORGE KÖNISCH SCHEEPERS, ALEX. SIMONS, JACOB SIMON CONTENT, GERRIT NICOLAAS MARTINUS CONIJNENBERG, CHRISTINA MARIANNA, FREDERIK KOK, LOUISA WILHELMINA van Mc. COCRAIN, LOURENS LOBATO en JOHANNA CLEOPATRA van CASPER.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 31 October 1843.

M. N. ARLAUD,

2de Commies.

** GODSDIENSTOEFENING bij de *Evangelische Luthersche Gemeente*, op Zondag den 5den November, in derzelver Kerkgebouw.

☞ Die iets te vorderen heeft van den Boedel wijlen Mevrouw de Weduwe R. BERCKX geboren ELIAS, gelieve daarvan opgaaf te doen aan den eersten ondergeteekende. (27632)

Paramaribo, den 3 November 1843.

B. W. H.

SAL. POLAK,

Executeuren Testamentair.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 1sten dezer, de Nd. Am. Brik Commissary. Kapt. C. Fitz, van Boston, hebbende 26 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 31sten October, de Nederlandsche Schoener Susanna. Kapt. D. Gaerste naar Curaçao.

Den 1sten dezer, de Engelsche Sloep Sylph, Kapt. J. G. Caple, naar Berbice.

Idem, het Schip Anna Maria Henrietta, Kapt. H. F. Zeijlstra, naar Amsterdam, lading: 457 vaten Suiker, 25 balen schoone Katoen, 2110 ponden oud Koper en 1175 ponden oud Tin.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.